

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gantea în numele inculpatului Andrei Polnomoșnih, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, în cauza penală privindu-l pe inculpatul

Polnomoșnih Andrei Vitalii, a.n.
07.08.1962, originar și domiciliat în mun.
Chișinău, or. Durlești, str. Cartușa 48. ap.9.

Termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond-17.09.2012-26.03.2014;*
- *Instanța de apel-14.05.2014-02.07.2014;*
- *Instanța de recurs-19.09.2014-12.11.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2014, Polnomoșnih Andrei a fost condamnat:

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 11 000 (unsprezece mii) lei;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Polnomoșnih Andrei la data de 11 iulie 2012, în jurul orei 01.30, în timp ce se afla în incinta barului "Maria", situat pe str. Cartușa, nr. 44, din or. Durlești, mun. Chișinău, l-a acostat cu cuvinte necenzurate pe comandantul grupului de luptă a DIAS 3 a BPDS "Fulger" Ghenadie Capcelea, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, care era în uniformă și se afla la îndeplinirea serviciului de menținere a ordinii publice, ca

ulterior, acționînd cu intenție directă, fără nici un motiv, urmărind scopul aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, i-a aplicat lui Ghenadie Capcelea o lovitură cu pumnul în regiunea gâtului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză cu nr. 2292/D din 24 august 2012, excoriații cu echimoză la nivelul gâtului, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, la 08 octombrie 2011, în jurul orei 00.10, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, intenționat și contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr. 357 din 13.05.2009 /Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 92-93/409 din 05.05.2009/, a condus prin or. Durlăști, mun. Chișinău, autovehiculul de model „Ford Mondeo”, n/î C LB 233, unde a și fost stopat de către colaboratorii de poliție. Drept celor evaluate și potrivit concluziei examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei în urma examenului clinic efectuat și înregistrată în procesul-verbal nr. 861 din 08 octombrie 2011, lui Polnomoșnih Andrei i s-a stabilit prezența a 0,89 mg/l a concentrației de alcool în aerul expirat, iar potrivit rezultatului nr. 5 a examinării analizei din sînge, s-a constatat prezența în sîngele lui Andrei Polnomoșnih a 1,57 g/l alcool etilic.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror și avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie condamnat: în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor procurorul a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 60 alin.(4) CP, or Polnomoșnih Andrei la 08.10.2011 a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(1) CP, iar la 11.07.2012, a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1¹) CP, care prevede pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 3 ani, respectiv, instanța de fond nu era în drept să aplice prevederile art. 60 alin.1 și 2 CP.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel, procurorul în Procuratura de Nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta a înaintat un apel suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Polnomoșnih Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin.(1¹) și art. 264¹ alin.(1) CP și condamnat în baza art. 349 alin.(1¹) CP, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și în baza art. 264¹ alin.(1) CP, la amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe

un termen de 5 (cinci) ani. În temeiul art. 84 alin.(3) și art. 87 alin.(2) CP RM, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabilit lui Polnomoșnih Andrei pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepselor de sinestătător.

Întru susținerea apelului, acuzatorul a indicat că sentința contestată este ilegală, deoarece Polnomoșnih Andrei anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24.12.1996, în baza art. 121 alin.(2) CP (în redacția legii din 24.03.1961), la 10 ani închisoare, cu executarea în colonie cu regim înăsprit, antecedentul penal nefiind stins la momentul actual, respectiv ținând cont de prevederile art. 111 alin. (1) lit. i) CP, antecedentul penal urma a fi considerat stins la data de 24.12.2014, la expirarea a 8 ani, respectiv fapta a fost comisă în stare de recidivă deosebit de periculoasă, urmînd a fi aplicate prevederile art. 34 alin.(2), lit. b) CP. Instanța de fond neîntemeiat a aplicat amenda penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) CP, totodată instanța de fond ilegal a încetat procesul penal în baza art. 264¹ alin.(1) CP, deoarece conform art. 60 alin.(4) CP, termenul prescripției tragerii la răspundere penală a fost întrerupt, inculpatul Polnomoșnih Andrei, comițînd infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1¹) CP, la data de 11.07.2012.

3.2. Avocatul Gantea Vasile în apelul înaintat în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței în partea condamnării lui Polnomoșnih Andrei Vitalii în baza art. 349 alin.(1¹) CP și pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri de achitare, invocînd că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce ar demonstra vina inculpatului, totodată era imposibil ca Polnomoșnih Andrei Vitalii care este de statură medie să lovească o persoană care îl depășește la statură și are o pregătire fizică bună, totodată anume pătimitul fiind acela care l-a maltratat pe inculpat. Martorii oculari audiați sunt colaboratori de poliție și prin urmare persoane cointeresate, iar declarațiile lor nu pot servi probe la emiterea unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, admise apelurile procurorilor, casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Polnomoșnih Andrei a fost condamnat:

- pe art. 349 alin. (1¹) CP la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- pe art. 264¹ alin. (1) CP la amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 84 alin. (3) și art. 87 alin.(2) CP, pentru concurs de infracțiuni, i s-a stabilit lui Polnomoșnih Andrei pedeapsă definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 450 (patru sute

cincizeci) unități convenționale, care constituie 9000 (nouă mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepselor de sinestătător.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art.101 CPP, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Polnomoșnîh Andrei în baza art. 264¹ alin.(1) CP și art. 349 alin.(1¹) CP, axîndu-se la adoptarea soluției sale pe un șir de probe administrate în cursul urmăririi penale, și anume: declarațiile părții vătămate Capcelea Ghenadie, martorilor Maidan Vadim, Caraiani Simion, Coservei Sergiu, Zaharco Dmitrii și Cazacov Arcadi, certificatul nr. 29/179 din 11 mai 2012 și raportul de examinare medico-legală nr. 2292/D din 24 august 2012.

În atare mod, Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a conchis ca fiind demonstrată incontestabil vinovăția lui Polnomoșnîh Andrei de comiterea infracțiunii de aplicare a violenței nepericuloase pentru sănătate fața de persoana cu funcție de răspundere, infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (1¹) CP.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că vina inculpatului, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) CP este demonstrată integral prin probele administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în ședința instanței de fond și în ședința instanței de apel și anume: declarațiile martorilor Ivanov Alexandru, Bobeica Ion, Creciun Ion, raportul agentului constator din 08 octombrie 2011, procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 08 octombrie 2011, îndreptarea din 08 octombrie 2011, ora 00 și 30 min. și procesul-verbal nr. 861 din 08 octombrie 2011 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate și naturii ei, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 08 octombrie 2011, procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială din 08 octombrie 2011, procesul - verbal de reținere a transportului auto-moto la stația de parcare din 08.10.2011.

Astfel, probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 CPP, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Polnomoșnîh Andrei, de comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin.(1) CP.

Cît privește pedeapsa aplicată de către instanța de fond, Colegiul penal a catalogat-o drept eroare de drept, hotărîrea fiind în acest sens neîntemeiată.

După cum s-a stabilit, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.12.1996 în baza art. 121 alin.(2) CP (în redacția legii din 24.03.1961) la 10 ani închisoare, cu ispășire în colonie cu regim înăspriț, antecedentul penal nefiind stins la momentul actual.

Potrivit art. 111 alin.(1), lit. j) CP „*se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni excepțional de grave – dacă au expirat 10 ani după executarea pedepsei*”.

Ținînd cont de aceste prevederi, raportate la circumstanțele cauzei penale, instanța de apel a menționat că inculpatul a comis infracțiunea fiind în stare de recidivă, or, antecedentul penal (*pedepsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24.12.1996*) urma a se stinge abia la data de 24.12.2014, infracțiunile incriminate fiind comise la 11.07.2012 și respectiv la 08.10.2011.

Astfel, Colegiul penal a reținut, că în speță antecedentul penal nu era stins la momentul comiterii infracțiunilor, inculpatul fiind în în prezența recidivei periculoase.

Avînd în vedere circumstanțele elucidate, Colegiul penal a notat că instanța de fond eronat a dispus încetarea procesului penal în baza art. 264¹ alin.(1) CP, în privința lui Polnomoșnih Andrei, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală, or, în conformitate cu prevederile art. 60 alin.(4) CP RM, „*prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi*”.

Colegiul penal ținînd cont de rigorile art. 61 CP, care indică asupra obligativității atingerii scopului legii penale la numirea pedepsei, dar și faptul că în privința inculpatului s-au constatat circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 CP - comiterea infracțiunii în stare de recidivă periculoasă, nefiind stabilite careva atenuante prevăzute de art.76 CP, a considerat necesară numirea unei pedepse privative de libertate pentru infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) CP și respectiv, sub formă de amendă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(1) CP, cu executarea lor separată.

5. Împotriva hotărîrilor menționate avocatul Vasile Gantea în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În recursul declarat care nu conține nici o motivare, recurentul a indicat, că ulterior va depune recursul motivat după ce va primi copia deciziei instanței de apel.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrilor menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră*

admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În speță, Colegiul penal verificând motivele recursului declarat, constată că inculpatul nu invocă temeiuri pentru casarea hotărârilor recurate prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și nu descrie care este eroarea de drept care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Colegiul penal menționează că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Mai mult ca atât, în recursul său, recurentul indică faptul că ulterior va depune recursul motivat, însă pînă la examinarea admisibilității în principiu a recursului ordinar, careva recurs din partea avocatului nu a parvenit.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată că, recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

În consecință, aflîndu-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de avocat în numele inculpatului.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gantea în numele inculpatului Andrei Polnomoșnih, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, în cauza penală privindu-l pe inculpatul Polnomoșnih Andrei, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu